

to Love, nemlig den ene for Haandværk og Industri og den anden for Handelsvirksomheder.

Da saa mange af Bestemmelserne i Lærlingeloven finder ensartet Anvendelse paa samtlige Erhverv, maa Ministeriet anse det for mindre heldigt, at der udfærdiges to Love, hvis Bestemmelser for en stor Del vilde blive enslydende. Imidlertid er Ministeriet med Handelsorganisationerne enigt i, at nogle Bestemmelser i Lærlingeloven rettest bør være forskellige for Haandværk og Industri paa den ene Side og Handelsvirksomhed paa den anden Side. Man har derfor udarbejdet nærværende Forslag saaledes, at det falder i tre Kapitler, nemlig nogle Bestemmelser, der er særlige for Haandværk og Industri, nogle Bestemmelser, der er særlige for Handel, og endelig en Række Fællesbestemmelser. Endvidere har man i Fællesbestemmelserne efter Udtrykket „Mesteren“ overalt tilføjet: „Principalen“, idet det sidste Udtryk er almindelig benyttet indenfor Handelsvirksomheden. Endelig bemærkes, at den nugældende Lovs Bestemmelser om Arbejdstid (§§ 7—8 og 24), er udeladt, da de er optagne i Lov Nr. 145 af 18. April 1925 om Børns og unge Menneskers Arbejde.

Med Hensyn til de enkelte Paragraffer bemærkes følgende:

Til §§ 1—2.

Disse Bestemmelser foreslaas kun gældende for de næringsdrivende, som ikke driver Handelsvirksomhed, altsaa i Hovedsagen Haandværk og Industri.

I § 1 har man i første Stykke, i Overensstemmelse med et fra Haandværks- og Industriorganisationerne fremsat Ønske, tilføjet, at ogsaa den, der som Værge for Lærlinge indgaar Aftale om et Læreforhold, har Pligt til at sørge for, at Kontrakt oprettes, hvorhos Pligten til Oprettelse af Kontrakt er udskudt til efter Prøvetidens Udløb, medens ifølge den nugældende Lov Kontrakt skal oprettes, forinden vedkommende træder i Arbejde. At Forpligtelsen udskydes som foreslaaet, synes bedre stemmende med Formaalet med Prøvetiden.

Bemyndigelsen i Lov 1921 § 1 for Indenrigsministeren til for Provinsens Vedkommende at overdrage Godkendelsesmyndigheden til Arbejdsanvisningskontorerne er udeladt, da den aldrig er benyttet, og da Antallet af saadanne Kontorer nu er stærkt indskrænket. Ifølge Lov Nr. 47 af 4. Marts 1924 § 34 er Godkendelsesmyndigheden for København og Frederiksberg

for Tiden henlagt til Direktoratet for Arbejdsanvisningen og Arbejdsløshedsforsikringen.

Det under Nr. 3 tilføjede Undtagelsesforhold er ifølge Praksis allerede nu undtaget, men man har fundet det rigtigt, at dette lovfæstedes.

Lovforslagets § 2 er enslydende med Lov 1921 § 10, dog at den sidste Sætning i Lovforslaget findes i Lov 1921 § 4.

Til §§ 3—4.

Disse Bestemmelser foreslaas kun gældende for Handelsvirksomheder, Andels- og Brugsforeninger samt andre næringsdrivende, med hvis Virksomhed der er forbundet Kontorarbejde.

Paragrafferne indeholder de samme Hovedregler, som foreslaas for Haandværk og Industri ifølge § 1, men er dog paa ikke uvæsentlige Punkter lempede efter Handelsvirksomhedernes særlige Tarv. Det har i de forløbne Aar, siden Loven af 1921 traadte i Kraft, været kraftigt hævdet, at Lærlingeloven burde lempes for Handelen, og efter at et i 1924 af Socialministeriet nedsat Udvalg i det væsentlige havde sluttet sig til Handelens Krav, blev der i det i Samlingen 1924—25 fremsatte Lovforslag foreslaaet saadanne Lempelser for Handelen (jfr. det i Bemærkningerne til Lovforslaget anførte, Rigsdagstidende Tillæg A. Sp. 4992 1924—25).

Disse Bestemmelser er paany optagne i de i Samlingen 1925—26 og 1926—27 fremsatte Lovforslag, og fremsættes hermed paany i en lidt udvidet Skikkelse. Handelsstandens Ønsker er foreslaaet imødekommet derved, at Omraadet for Undtagelser fra Loven er udvidet, og samtidig er det foreslaaet, at der træffes visse Beskyttelsesforanstaltninger for de unge Mennesker, der herefter kommer udenfor Lærlingeloven.

Bestemmelserne i § 4 indeholder en almindelig Regel om Formaalet med Læretiden i Handels- og Kontorvirksomheder, medens der derimod ikke foreslaas nogen Læreprøve, saaledes som for Haandværk og Industri.

Til § 5.

Bestemmelserne er enslydende med Lov 1921 § 2, dog at næstsidste Stykke er foreslaaet strøget, idet de heri indeholdte Bestemmelser om Forbud mod Antagelse af Lærlinge ikke synes nødvendige, naar der samtidig i Lovens § 20 er givet Lærlingen Adgang til ved Voldgift at faa Erstatning for Forsømmelighed ved Uddannelsen. Paa den anden Side har man